

Hormonologen

(intro)

Volle zalen laten lachen om de overgang, van plezier én ontroering? Nelleke van der Krogt krijgt het voor elkaar in de bruisende theatervoorstelling *Hormonologen*. Wegens groot succes toert ze met actrices Hymke de Vries en Anousha Nzume dit voorjaar voor de állerlaatste keer door Nederland.

(credit)

Door Minou op den Velde

(interview)

Welke rol vertolken jullie?

Nelleke van der Krogt (1948): “Ik speel de oudste vrouw, en ik heb het zowel op het toneel als in het echt allemaal al gehad. Een geweldige opluchting.”

Hymke de Vries (1962): “Ik vertolk de vijftiger die niet wil weten dat haar overgang begonnen is. (schertsend) Problemen heb ik niet hoor, ik vlieg alleen geregeld op, haha. Soms lopen er tijdens de voorstelling straaltjes transpiratie over mijn gezicht, en denk ik: verdorie, ik heb me net opgemaakt! Ik speel er wel overheen, maar het is niet leuk als je tijdens een monoloog de hitte omhoog voelt kruipen. Ik heb de kostuumontwerpster gesmeekt: geef me alsjeblieft iets met korte mouwtjes!”

Anousha Nzume (1969): “Ik speel de vrouw die er nog niet aan wil. Privé was ik ook nog niet zo bezig met de overgang. Maar door de voorstelling herken ik nu de symptomen. Ik merkte dat ik wat zeikerig werd, en mijn spieren werden stijver. (lachend) Ik dacht: ok, nu begint het.”

Nelleke: “Het gaat ons erom dat iedere leeftijdscategorie herkenning voelt. Eerst zie je Anousha die het allemaal gezeur vindt, en daarna zit ik daar als een wijze Indiaan van: meid, wacht jij maar!”

Geef je achter de schermen wijze raad aan Anousha en Hymke?

Nelleke: “Nou, ik ben terughoudend om te zeggen je moet zus of zo, want dan worden ze gek. Dat word je toch wel als je in de overgang komt, haha.”

Vertel eens?

Nelleke: “Voor mij voelde het als een tweede puberteit. Om de kleinste dingen kon ik over mijn toeren raken. Soms stond ik in mijn eentje aan het aanrecht te huilen van: wat is er toch aan de hand? Niemand begrijpt me! In het begin kon ik de symptomen nog niet duiden, en riepen mensen dat ik een burn-out had. Die eerste maanden van de overgang vond ik verwarrend en eenzaam.”

Wat laten jullie zien in *Hormonologen*?

Anousha: “Alles waar mensen een beetje bang voor zijn gooien we open met monologen, liedjes en sketches. Eén van mijn beste vriendinnen zei na de voorstelling: gelukkig, die overgang is niet alleen kommer en kwel. Ik voel nu ook: yes, ik kan het aan, alles is gewoon bespreekbaar.”

Hoe is de sfeer in de zaal?

Hymke: “Die varieert van hilarisch tot zwaar geëmotioneerd. Veel mannen zeggen na afloop: ‘nu begrijp ik wat mijn vrouw allemaal meemaakt.’”

Nelleke: “Wat mij opvalt is de opluchting in de zaal dat je ook gewoon om die overgang mag lachen.”

Anousha: “Het is leuk om te zien hoeveel vrouwen blijven hangen na de voorstelling. Eén vrouw vertelde ons: ‘ik zat achter mijn man televisie te kijken, gewoon zoals altijd, en opeens haatte ik hem zo ontzettend! Voor ik het wist had ik de ijskast open gedaan, een ei gepakt en het zó tegen zijn achterhoofd geknald! En meteen daarna dacht ik: wat heb ik gedaan?’”

Welke scène is favoriet bij het publiek?

Nelleke: “Dat is een monoloog van mij. Ik vertel daarin dat ik dé therapie heb gevonden om de bekkenbodemspieren te trainen en weer van seks te kunnen genieten. En daar gebruik ik een amandel bij. Dat zorgt voor enorme hilariteit.”

Yvonne van den Hurk (1959, bedenker en regisseur van *Hormonologen*): “Om die scène wordt hard gelachen, maar volgens mij ook diep van binnen getreurd door vrouwen in de zaal. Ik heb *Hormonologen* geschreven op basis van gesprekken met vrouwen, artsen en gynaecologen. Het viel me op dat er wordt

gezwegen over het verlies van seksuele drift, terwijl er veel relaties aan kapot gaan. Onderling grappen maken over opvliegers is makkelijk, maar het is veel moeilijker om te bekennen dat het vrijen niet meer zo voelt als vroeger. Dat taboe breken wij open.”

Hymke: “Daarom vind ik mijn slotmonoloog zo mooi. Als ik zeg: ‘het helpt dat iemand mij serieus neemt in wie en wat ik nu ben,’ voel ik de spanning in de zaal.”

Anousha, heb je zelf iets gehad aan deze rol?

Anousha: “Ja, vooral het gevoel dat je niet alleen bent. Want het is best eng hoor. Mijn vriendinnen en ik, allemaal veertigers, hebben laat kinderen gekregen. Nu we in de overgang komen realiseren we ons dat we op de helft van ons leven zijn. Dat is pijnlijk als je net moeder bent. Door de voorstelling heb ik geleerd dat ik niet in paniek hoeft te schieten. De overgang hoort gewoon bij het leven, en het gaat ook weer over.”

Yvonne, wat hoop je dat mensen van *Hormonologen* meenemen?

Yvonne: “Eigenlijk wil ik ermee zeggen: steun elkaar. Ik weet dat ik zelf tien jaar geleden soms dacht: ‘o kijk nou, die vrouw daar heeft een opvlieger.’ Alsof het mij niet aanging. Later zat ik zelf in de tram met zo’n warme harses. Ik zou het mooi vinden als mensen door onze voorstelling meer begrip voor elkaar krijgen.”

Nelleke: “Dat gevoel van solidariteit in de zaal vind ik heerlijk. Ik zeg ook vaak tegen jongere vriendinnen: ga vol in die overgang, want hoe meer je het ontkent, hoe zwaarder het wordt. Uit je! Ook als je bokkig naar boven bent gestampt omdat je weer niet begrepen wordt. Ga weer naar beneden, praat er samen over en ga dóór!”

(kader)

Hormonologen gaat vanaf april in reprise. Kijk voor de speellijst op www.hormonologen.nl